

*Wees goed voor elkaar
en vergeet mij niet*

In dankbaarheid gedenken wij

Bernardina Wilhelmina

Marksлаг

weduwe van Gerhardus Hendrikus Oude Wolbers

Zij werd geboren op 5 juni 1911 te Oele en door de doop opgenomen in de gemeenschap van de H. Kerk.

Op 17 september 1946 verbond zij zich voor het leven met Gerhard Oude Wolbers. Na 47 jaar gelukkig getrouwd te zijn geweest, is haar man op 7 december 1993 overleden. Als teken van verbondenheid met Christus en haar kerk heeft zij op 5 april 2000 volledig bij kennis het Heilig Sacrament der Zieken ontvangen. Op 6 april is zij rustig ingeslapen op haar kamer in het verzorgingshuis St. Jozef te Delden. Na een gemeenschappelijke eucharistieviering hebben wij op 11 april d.o.v. afscheid van haar genomen en haar te rusten gelegd naast papa op het R.-K. kerkhof te Bornerbroek in de gelovige overtuiging dat ook zij geroepen is om eeuwig met haar man te leven.

Hoewel wij het al geruime tijd zagen aankomen, hebben wij toch nog plotseling afscheid van haar moeten nemen. Zij laat een grote leegte achter. De kinderen en kleinkinderen betekenden alles voor haar. Zij vond het altijd leuk als de kleinkinderen kwamen of meekwamen. Als zij er niet bij waren vroeg ze altijd hoe het met hen ging. En als wij weggingen zei ze altijd: "Komt wier."

Voor moeder is geboren was haar vader reeds door longontsteking overleden, hierdoor heeft zij een moeilijke jeugd gehad. Op de lagere school kon zij bijzonder goed leren en had graag verder willen leren, maar zoals dat vroeger was moest er geld binnenkomen en zij ging dus direct als hulp in de huishouding aan het werk; dit was intern voor dag en nacht.

Zorgzaam en arbeidzaam, met liefde voor haar werk stond zij altijd voor haar gezin klaar. Toen de kinderen nog klein waren kreeg zij t.b. en moest ongeveer een jaar buiten in een ziekentent liggen. Ze kon haar gezin niet verzorgen, wat haar veel pijn deed. Naast haar huishoudelijk werk, werkte zij altijd mee op de boer-

derij, ze was ook graag bezig in de groentetuin, waar zij tot op bejaarde leeftijd de eigen groente voor het hele gezin verbouwde. Belangstelling voor het wel en wee op de boerderij is ze steeds blijven houden. Tot de laatste maand toe vroeg ze als Marinus kwam: "Wat doot de vaark'ns?"

Op zestig-jarige leeftijd werd door een vernauwing in de bloedvaten een deel van haar gezichtsvermogen weggenomen. Zes jaar geleden is papa overleden. Zij heeft hem tot op de laatste dag goed verzorgd, ondanks dat zij ook al op leeftijd was. Samen hebben moeder en papa een goed leven gehad. Ziektes zijn hen niet bespaard gebleven, altijd hebben zij zich er goed doorheen geslagen en waren zij tevreden. Na het overlijden van papa, werd zij afhankelijk van derden als zij ergens naar toe wilde, want zij had geen rijbewijs. De kinderen stonden dan altijd voor haar klaar met name Truus, alleen zij had er moeite mee om het te vragen. Drie jaar geleden werd ze ernstig ziek en moest in het ziekenhuis worden opgenomen. Ze was toen danig verzwakt en kon zichzelf niet meer verzorgen. Via het Zotel en het verpleeghuis is ze in het verzorgingshuis St. Jozef gekomen, waar ze de laatste jaren heeft doorgebracht onder de liefdevolle verzorging van het verplegend personeel. Het laatste jaar is ze snel achteruit gegaan, ze kreeg moeilijkheden met eten en drinken en werd zienderogen magerder. Donderdagmiddag is zij rustig ingeslapen met de geruststellende gedachte dat zij naar papa, opa ging.

Lieve moeder en oma wat jij voor ons bent geweest kunnen wij nooit meer vergeten. Hiervoor onze oprechte dank! Tevens zijn wij de goede God dankbaar dat Hij moeder aan ons gegeven heeft en dat Hij moeder voor verder leed en pijn heeft bespaard. Na zo'n leven kunnen wij je bij papa, opa de rust en vrede.

H. Maria, H. Stephanus wees onze voorspraak.

Langs deze weg zeggen wij u dank voor de vele blikken van medeleven die wij mochten ontvangen tijdens ziek zijn en na het overlijden van onze lieve moeder en oma.

Kinderen en kleinkinderen

Ambt Delden, april 2000
Weilbergsweg 1